

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ผลของการบำบัดแบบเสริมสร้างแรงจูงใจโดยญาติมีส่วนร่วม
ต่อพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ที่เป็นโรคติดสุรา
โรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน นางสาวสายชล ยุกตพันธ์

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทรภรณ์ ท่งปิ่นคำ ประธานกรรมการ
อาจารย์ชาลินี สุวรรณยศ กรรมการ

บทคัดย่อ

การดื่มสุรามีผลกระทบต่อผู้เสพทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และต่อครอบครัว สังคม ซึ่งผู้ติดสุราจำเป็นต้องได้รับการบำบัดรักษา การบำบัดแบบเสริมสร้างแรงจูงใจโดยญาติมีส่วนร่วมในผู้ที่เป็นโรคติดสุราเป็นการบำบัดวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้ที่เป็นโรคติดสุราลดหรือหยุดพฤติกรรมการดื่มสุราได้

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงกึ่งทดลองแบบกลุ่มเดียววัดก่อนหลัง และระยะติดตามผล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการบำบัดแบบเสริมสร้างแรงจูงใจโดยญาติมีส่วนร่วมต่อพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ที่เป็นโรคติดสุราโดยเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์และความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงและความต้องการการรักษา ก่อนและหลังการทดลองทันที ระยะติดตาม 2 สัปดาห์ และ 4 สัปดาห์ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างผู้ที่เป็นโรคติดสุราและญาติของผู้ที่เป็นโรคติดสุรา ที่มารับบริการที่แผนกผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างเดือน มิถุนายน ถึง เดือนสิงหาคม 2551 เลือกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่เป็นโรคติดสุราจำนวน 10 ราย และกลุ่มตัวอย่างญาติผู้ที่เป็นโรคติดสุราจำนวน 10 ราย ซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนด เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แบบสอบถามส่วนบุคคล 2) แบบประเมินพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ (Alcohol Use Disorders Identification

Test: AUDIT[WHO]) ที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นด้วยสูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค ได้ค่าเท่ากับ 0.82 และ 3) แบบวัดขั้นต้นความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงและความต้องการในการรักษา: สำหรับผู้ดื่มแอลกอฮอล์ (SOCRATE-8A) คำนวณหาความเชื่อมั่น โดยวิธีการวัดซ้ำ (test-retest method) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84 วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา สถิติทดสอบฟริดแมน (Friedman Test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวเมื่อมีการวัดซ้ำ (One-way repeated measure ANOVA)

ผลการศึกษาพบว่า คะแนนพฤติกรรมกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการบำบัดแบบเสริมสร้างแรงจูงใจโดยญาติมีส่วนร่วมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในระยะหลังการทดลองทันที และระยะติดตามผล 2 สัปดาห์ และ 4 สัปดาห์ ($p < .05$) นอกจากนี้ยังพบว่า คะแนนเฉลี่ยความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงและความต้องการรักษาในด้านการยอมรับ ด้านความล้มเหลว และด้านการลงมือทำ ก่อนการเข้าร่วมโปรแกรมการบำบัดแบบเสริมสร้างแรงจูงใจโดยญาติมีส่วนร่วม ระยะหลังการทดลองทันที และระยะติดตามผล 2 สัปดาห์ และ 4 สัปดาห์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่า การบำบัดแบบเสริมสร้างแรงจูงใจโดยญาติมีส่วนร่วมสามารถลดความล้มเหลวในการรักษา เพิ่มการยอมรับปัญหาและการลงมือทำมากขึ้น และลดพฤติกรรมกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ที่เป็นโรคติดสุราได้ ดังนั้นบุคลากรทีมสุขภาพที่เกี่ยวข้อง ควรนำโปรแกรมนี้ไปใช้ในโรงพยาบาลต่อไป

Independent Study Title Effect of Caregiver Participatory Motivational Enhancement Therapy on Alcohol Drinking Behaviors Among Persons with Alcohol Dependence, Suanprung Psychiatric Hospital, Chiang Mai Province

Author Miss Saichon Yubonpan

Degree Master of Nursing (Mental Health Nursing and Psychiatric)

Independent Study Advisory Committee

Assistance Professor Dr. Patraporn Tungpunkom Chairperson

Lecturer Chalinee Suvanayos Member

ABSTRACT

Alcohol drinking has an affect on the individual both physically and psychologically, as well as their family and society. Therefore, treatment for these people is necessary. Caregiver Participatory Motivational Enhancement Therapy may be one method to help decrease alcohol dependence or stop alcohol drinking behaviors.

The aims of this quasi experiment one group pre-post-follow up test was to examine the effect of Caregiver Participatory Motivational Enhancement Therapy on drinking behaviors among persons with alcohol dependence. A comparison of the Alcohol Use Disorder Identification Test score (AUDIT) and the Stage of Change Readiness and Treatment Eagerness Scale (SOCRATE-8A) at before, immediate after intervention, at two weeks and at four weeks follow-up was done. Ten persons with alcohol dependence and ten caregivers of persons with alcohol dependence who received services at Out Patient Department at Suanprung Psychiatric hospital, Chiang Mai province, during June to August, 2008, were selected purposively into the intervention program. Research instruments consisted of three parts; 1) demographic data; 2) the

Alcohol Use Disorder Identification Test (AUDIT), and 3) the Stage of Change Readiness and Treatment Eagerness Scale (SOCRATE-8A). The Cronbach's alpha coefficient for the AUDIT was 0.82. Test-retest method for SOCRATE-8A was 0.84. Data were analyzed by using descriptive statistics, Friedman test, and one-way repeated analysis of variance.

The results of this study demonstrated that there was a significant difference of alcohol drinking behaviors score at before and immediately after intervention, at two weeks follow-up period, and at four weeks follow-up period ($p < .05$). Additionally, this study demonstrated that there was a significant difference in mean score for SOCRATE-8A in the area of recognition, ambivalence, and taking steps before and immediately after intervention, at two weeks follow-up period, and at four weeks follow-up period ($p < .05$).

The results of this study indicate that the Caregiver Participatory Motivational Enhancement Therapy can decrease the ambivalence, increase the problem recognition and increase step taking leading to a decrease in drinking behaviors among persons with alcohol dependence. Therefore, related health care professionals should implement this program into their practice.